

Section 2

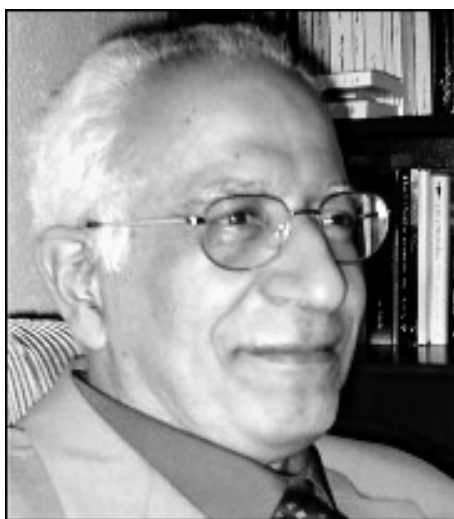
بخش دوم

اپوزیسیون و بحران رژیم

دکتر حسین باقرزاده

hbzadeh@btinternet.com

سه شنبه ۱۰ مهر ۱۳۸۶ - ۱۲ اکتبر ۲۰۰۷

یارگیری... و می کوشند بخش های هر اندازه بزرگتر از "اپوزیسیون" را با خود همراه کنند و در سمت و کنار خود داشته باشند، تا در ایران و در جهان در چشم مردم حیثیت و آبروی از دست داده خود را احیا کنند، آبرو و اعتبار تازه ای به چنگ آورند». این اعتبار، حربه بزرگی به دست اپوزیسیون می دهد تا خواسته های دموکراتیک خود را مطرح کند و رژیم را به پذیرش آن وادارد. مشروط بر اینکه نیروهای اپوزیسیون در دام رقابت های جناحی رژیم نیفتند و خواست مشترک خود را شفاف و علنی مطرح کنند. سخن از پذیرش مسئولیت و عمل بر طبق آن است. سخن از این است که در شرایط بحرانی باید به دنبال راه حل های نامتعارف و رادیکال رفت. سخن از این است که نباید از هیچ تلاشی (منهای سازش بر سر منافع مردم و حق حاکمیت آنان) برای جلوگیری از جنگ خودداری کرد. سخن از این است که باید راه کارهای عملی و مؤثر پیدا کرد و عرضه نمود. اعلام آمادگی اپوزیسیون برای مذاکره با جمهوری اسلامی برای دفع خطر جنگ هیچ تضمینی بر پذیرش آن از سوی رژیم به همراه نخواهد داشت. ولی سندی از مسئولیت شناسی اپوزیسیون در این باره خواهد بود. این اعلام البته باید علنی و شفاف باشد تا مورد سوء استفاده از سوی جناح هایی از رژیم یا بخش هایی از اپوزیسیون قرار نگیرد، با اعلام خواست حد اقلی اعمال حق حاکمیت مردم باشد تا وسیله ای برای سازش بر سر منافع مردم نشود، هرچه زودتر صورت بگیرد تا از ریزش نیروهای اپوزیسیون که به دلیل احساسات میهنی به تدریج در کنار جمهوری اسلامی قرار می گیرند جلوگیری شود، و عمومیت باید تا شاید شانس و لو خفیف برای تحقق پیدا کند.

جمهوری اسلامی علاوه بر رجز خوانی های آن در سطح جهانی در یکی از آسیب پذیرترین دوران های حیاتی خود به سر میرسد. جناح اصلاح طلب آن تقریباً همه اعتبار خود را از دست داده و بدیل معتبری بشمار نمی رود. پایگاه سیاسی جناح حاکم نیز به سرعت در طول دو سال گذشته تحلیل رفته است. حمله نظامی می تواند به صورت یک تیغ دو لبه، بحران های داخلی ایران را تشدید کند و به زوال رژیم سرعت بخشد، یا موقتا داروی تقویتی به آن دهد و حیات آن را برای مدتی تضمین کند، در صورت اول، اپوزیسیون دموکرات هیچ آمادگی برای پر کردن خلأ قدرت نخواهد داشت و احیاناً نیروهای دیگری جای آن را خواهند کرد. در حالت دوم، جنبش دموکراتیک ایران برای مدت نامعلومی به عقب خواهد افتاد. اپوزیسیون دموکرات باید در این شرایط به راه حل هایی بیش از شعارهای سرنگونی، یا چشم داشتن به این یا آن نیروی اصلاح طلب شکست خورده بیندیشد. مردم ایران سزاوار اپوزیسیونی پخته تر، موقع شناس تر و مسئولیت پذیرتر هستند.

به هر صورت، اگر تلاش برای جلوگیری از جنگ مذاکره با رژیم جمهوری اسلامی را اجتناب ناپذیر می کند باید آن را به عنوان یک ضرورت پذیرفت. در این مذاکره فرضی البته (مانند هر مذاکره دیگری) «داد و ستدی» مطرح خواهد بود. خواست های حداقلی اپوزیسیون دموکرات پذیرش حق حاکمیت مردم از سوی رژیم جمهوری اسلامی است و اگر رژیم این خواسته را پذیرفت آنگاه اپوزیسیون می تواند درباره راه های تحقق آن با رژیم مذاکره کند. یکی از این راه ها همان «رفراندوم ملی» است که جناب طاهری پور مطرح کرده و دکتر ملکی نیز در مقاله ای اخیراً باز آن را پیش کشیده است.

اگر می توان راه های دیگری اندیشید، باید به این اندیشه ها نیز میدان داد و با تابوسازی آنها را به مسلخ نفرستاد. خطری که از ناحیه جنگ کیان و استقلال و تمامیت ارضی ایران و دموکراسی و جان و مال هموطنان ما را تهدید می کند به مراتب عظیم تر از آن است که بتوان به تابوهای سیاسی میدان داد و تسلیم آنها شد. بی تردید جمهوری اسلامی جز در شرایطی که اجبار پیدا کند تن به گفتگو با اپوزیسیون دموکرات و پذیرش خواسته های دموکراتیک نخواهد داد. این شرایط ممکن است در اوج جنبش دموکراتیک مردم ایران روزی تحقق یابد. از سوی دیگر، شرایط جنگی و بحران هایی که از سوی آن همراه با بحران های داخلی موجودیت رژیم را تهدید می کند ممکن است شرایط مشابهی را پیش آورد.

آقای طاهری پور به درستی می گوید که «جناح های مختلف و رقیب در حکومت، هر یک به ترتیبی اوضاع را بر وفق مراد خود نمی بینند و از اینجاست که تمرکز پیدا کرده اند روی

در نوشتارها و گفتارهایی که در هفته های اخیر درباره خطر جنگ و راه های احتمالی جلوگیری از آن مطرح شده، گاه از مذاکره بین حکومت و اپوزیسیون نیز نام برده شده است. طرح این مسئله به خودی خود، و صرف نظر از قیدها و شروطی که برای آن تعیین شده، از دید برخی نوعی پشت کردن (و به عبارت ساده تر، خیانت) به آرمان های دموکراتیک و نزدیکی و به رژیم تلقی شده است. از دید برخی دیگر، این امر تلاشی حساب شده برای تابوشکنی است و انگیزه و ریشه آن به عواملی از جمله تحریکات و وسوسه افکنی عوامل حکومت در بین اپوزیسیون بر می گردد. این برخوردها باعث آن شده است که نفس مسئله تحت الشعاع امر مذاکره قرار گیرد و به دلایل اساسی آن کمتر توجه شود.

ابتدا باید به این نکته پرداخت که تابوشکنی چیز بدی نیست. سیاست امری زمینی است و جایی برای حرام و حلال در آن وجود ندارد. اگر راهکاری نادرست است یا در شرایطی نادرست است باید دلایل آن را جست و پرسش کرد. هیچ راهکار مسالمت آمیزی (به شمول مذاکره) مطلقاً نمی تواند نادرست باشد. تنها راه کارهایی را که در تضاد مستقیم با هدف باشد می توان در هر شرایطی مردود دانست. علاوه بر این، هدف وسیله را توجیه نمی کند، و باید برای راهکار توجیهی متناسب با هدف پیدا کرد. فرهنگ سیاسی اپوزیسیون ایران، اما، مشحون از تابوها است. تابوهایی پر خاسته از نگاه ایدئولوژیک به سیاست. این تابوها بزرگترین مانع در راه گفتگو، نزدیکی و همکاری نیروهای اپوزیسیون بوده است. تا همین چند سال پیش، نزدیکی و همکاری بین نیروهای جمهوری خواه و سلطنت طلب تابوی بزرگی تلقی می شد (هنوز هم برای برخی هست). این تابو اکنون برای بخش عمده ای از اپوزیسیون شکسته است و این اصل عموماً پذیرفته شده که دموکراسی خواهی در انحصار هیچ گرایش خاصی نیست. از این مسئله که بگذریم، در مورد جنگ ما با دو مسئله اساسی روبرو هستیم. یکی از این که موضع ما در برابر خطر حمله نظامی چیست. دوم این که چه می توانیم درباره آن انجام دهیم. در مورد مسئله اول، همانطور که در مقالات پیشین توضیح داده شد ما با گرایشی روبرو هستیم که خطر حمله نظامی را مطلقاً منتفی می داند. این گرایش در حاکمیت وجه غالب دارد. ولی در بین اپوزیسیون نیز هستند کسانی که با توجه به تجربه های آمریکا در عراق و افغانستان و خصوصیت ارتجاعی (انطاف پذیری) رژیم ایران معتقدند که با اولی حمله نخواهند کرد و یا دومی در آخرین لحظات با بالا کشیدن جام زهر تسلیم خواهد شد. این هر دو البته ممکن است، ولی پذیرفتن آن شرط احتیاط نیست و قطعی گرفتن آن از سوی اپوزیسیون اصولاً غیر مسئولانه است. احتمال حمله نظامی وجود دارد، و این احتمال با گذشت زمان و ادامه سیاست های خصمانه دو طرف دعوا بیشتر شده است. اپوزیسیون مسئول به خصوص چاره ای ندارد جز اینکه این خطر را جدی تلقی کند و متناسب با آن اقدام نماید.

به این بخش از اپوزیسیون که به تصریح یا تلویح از حمله غرب به ایران استقبال می کند کاری نداریم و به بخش عمده اپوزیسیون می پردازیم که ۱- خطر جنگ را جدی تلقی می کند، و ۲- با آن به هر عنوانی مخالف است. این بخش از اپوزیسیون، اما، برای مخالفت با جنگ یا جلوگیری از آن راهکار مؤثری پیدا نکرده است. اعلام خطر و ابراز مخالفت بسیار خوب، ولی این امر تا به طرح ریزی راهکاری عملی و مؤثر منجر نشود چیزی جز بیان یک موضع نخواهد بود. اگر جنگ بد است، باید برای پیشگیری از آن راهی اندیشید. نه شعارهای غزای ضد امپریالیستی می تواند غرب را از حمله به

آشتی ناپذیری، مرده ریگ گفتمان انقلابی

سیاسی نیم قرن اخیر کشور ما شکل گرفته است. یکی، آموزش های مارکسیستی - لنینیستی مبتنی بر تضادهای آشتی ناپذیر طبقاتی که از بیرون به فرهنگ سیاسی ما وارد شد. و دیگری، تعالیم مذهبی ناهمسازی کفر و ایمان که از فرهنگ اسلامی و به خصوص شیعی ما برخاسته و با رشد اسلام سیاسی در دهه های اخیر فرهنگ سیاسی ما را تحت الشعاع خود قرار داده است. این آموزش ها البته فقط معتقدان به هر یک از این دو گرایش را تحت تأثیر قرار ندادند و بلکه به مجموعه فرهنگ سیاسی ما سرایت کرده است، تا آن جا که حتی در بین نیروهای «لیبرال» نیز می توان آثار آن را مشاهده کرد.

دنباله مطالب در صفحه ۲۶

دکتر حسین باقرزاده

سه شنبه ۲۴ مهر ۱۳۸۶ - ۱۶ اکتبر ۲۰۰۷

hbzadeh@btinternet.com

گفتمان انقلابی که از سال های پس از کودتای ۲۸ مرداد ۳۲ در ایران شکل گرفت و در روند خود انقلاب سال ۵۷ را به همراه آورد هنوز هم بر فرهنگ سیاسی جامعه ما غالب است و مظاهر آن را می توان این جا و آن جا سراغ گرفت. در این گفتمان، اختلافات و تضادهایی وجود دارند که هیچ گاه از راه گفتگو و سازش حل شدن نیستند، و بلکه فقط با کاربرد قهر و از طریق نفی یکی از دو طرف مخاصمه می توان آنها را حل و فصل کرد. این گفتمان از ترکیب دو مؤلفه در فرهنگ

Fantastic Imagery

Photo & Video Productions
Artistic, Imaginative
Unobtrusive

عکاسی و فیلمبرداری مجالس عروسی،

سالگرد و سایر مراسم و جشن ها

خاطرات روز خوشتان را از نگاه هنری

و تکنیکی ما، همیشه جاودان نگه دارید!

پکیج های مختلف برای هر بودجه

عکسها، نکتیو ویدئو تان را در کوتاهترین مدت دریافت خواهید کرد!

(408) 891-7828 & (916) 435-9616

www.fantasticimagery.com

Arpan Electric

انجام کلیه امور الکتریکی زیر نظر کادر با تجربه

با مدیریت: مهندس بهروز باقری

✓ روشنایی منازل و محل کار / نصب آلارم و سیستم سکیوریتی / تعویض سیستم قدیم به جدید
✓ تعویض پانل های قدیمی / تعویض سیم کشی های قدیمی به جدید / تعمیرات کلی و جزئی
✓ Commercial & Residential Lighting / Alarm Security Service / Repair Service
✓ Breaker & Fuses / All Lighting / Rewiring / Indoor & Outdoor Lighting
✓ Wire Test & Repair Equipment / Installing New Panel & Repairs / Home/Building Inspection

۷ روز هفته، ۲۴ ساعته در خدمت هموطنان عزیز

(925)705-0595

Fax:(925)609-7182 • www.Arpanelectric.com • 24 Hours & 7 Days available

24-Hour Service * Confidential * We Come to You!

در صورتیکه توسط پلیس دستگیر شدید، موارد زیر را رعایت کنید:

۱- با مؤسسه Blue Collar Bail Bonds تماس بگیرید 888-438-6880

۲- با هیچکس به غیر از وکیلان گفتگو نکنید

۳- وکیل مناسب استخدام کنید

۴- مادامیکه در انتظار رسیدن مهلت دادگاه تان هستید عمل غیرقانونی دیگری انجام ندهید

۵- در دادگاه با رفتاری شایسته و لباسی مناسب حضور بهم رسانید

۶- خود را از قبل برای گذراندن دورانی در زندان، از لحاظ مالی و روحی آماده کنید.

Six Important Steps to Follow if Arrested:

- 1- Call Blue Collar Bail Bonds @ 888-438-6880
- 2- Do not talk to anyone, except a lawyer
- 3- Find the right attorney
- 4- While you wait for your court appearance, lead a very law-abiding life and do not break any more laws
- 5- Behave and Dress Appropriately in court
- 6- Prepare for Jail Time ahead of time, emotionally and financially

Contact us today for additional information

WET Corporation (Owner)

همکاران فارسی زبان ما آماده خدمت به شما میباشند!

(408)318-4400

(888)438-6880

Bail License#1844088

(888)GETOUTO